

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 20 november 2003 *

I mål T-63/02,

Maria Concetta Cerafogli och Paolo Poloni, tjänstemän vid Europeiska centralbanken, Frankfurt am Main (Tyskland), företrädda av advokaterna T. Raab-Rhein, C. Roth och B. Karthaus, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska centralbanken, företrädd av V. Saintot och T. Gilliams, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten B. Wägenbaur, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om dels ogiltigförklaring av de lönebesked avseende juli månad år 2001 som skickades till sökandena, vilka är anställda vid Europeiska centralbanken, den 13 juli 2001 i den mån som dessa grundas på en löneökning om 2,2 procent, dels om att Europeiska centralbanken skall åläggas att skicka lönebesked till sökandena avseende juli månad år 2001 vilka är grundade på en

* Rättegångspråk: tyska.

löneökning om minst 2,7 procent, eller, i andra hand, på en ökning som motsvarar den som förstainstansrätten fastställer i förevarande mål och utbetala skillnaden mellan dessa summor till sökandena,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna M. Jaeger och N.J. Forwood,
justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 8 oktober 2003,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 Med stöd av artikel 36.1 i Protokollat om stadgan för Europeiska centralbanks-systemet (ECBS) och Europeiska centralbanken (ECB), vilket är fogat till EG-fördraget, antog Europeiska centralbankens råd (nedan kallat ECB-rådet)

Conditions of Employment for Staff of the European Central Bank (anställningsvillkor för Europeiska centralbankens personal) (nedan kallade anställningsvillkoren) (EGT L 125, 1999, s. 32). I den version som var tillämplig vid händelserna i målet föreskrevs följande:

”13. ECB-rådet antar på förslag av direktionen en allmän justering av lönen med verkan från den 1 juli varje år.

...

42. När alla interna förfaranden uttömts är Europeiska gemenskapernas domstol behörig att pröva tvister mellan ECB och en anställd eller tidigare anställd som omfattas av förevarande anställningsvillkor.

Denna behörighet omfattar endast prövning av åtgärdens eller beslutets lagenlighet, såvida inte tvisten är av ekonomisk natur då domstolen har full prövningsrätt.

...

45. En personalkommitté, vars medlemmar väljs genom sluten omröstning, skall företräda samtliga anställdas allmänna intressen vad gäller anställningsavtal, personalregler och löner; anställningsvillkor, arbetsmiljö, hälso- och säkerhetsfrågor vid ECB; socialförsäkringskydd och pensionsregler.

46. Personalkommittén skall höras innan ändringar av anställningsvillkoren, personalföreskrifterna eller därmed sammanhängande frågor, såsom de definieras i punkt 45 ovan, får ske.”

Faktiska omständigheter

- 2 Under år 1998 slöt sökandena avtal om tillsvidareanställning med ECB. I dessa avtal föreskrivs bland annat att anställningsvillkoren och ändringar härav utgör en del av dessa avtal.

- 3 I enlighet med artikel 13 i anställningsvillkoren utvecklade ECB:s direktion en beräkningsmetod för den allmänna justeringen av lönen för åren 1999–2001 (nedan kallad beräkningsmetoden). Sedan ECB:s direktion samrått med personalkommittén antog ECB-rådet på förslag av direktionen beräkningsmetoden den 20 juni 1999.

- 4 ECB:s vice ordförande, Noyer, informerade genom meddelande av den 14 juli 1999 ECB:s personal om beräkningsmetoden och dess innehåll.

- 5 I beräkningsmetoden, såsom den antogs av ECB-rådet, föreskrevs att den allmänna justeringen av lönen för ECB:s personal skulle grundas på den genomsnittliga löneutvecklingen vid centralbankerna i de femton medlemsstaterna och hos Bank for International Settlements (BIS) (nedan kallade referensbankerna). ECB skulle härvid utgå från de uppgifter som lämnats av referensbankerna i fråga om lönejusteringar som gjorts under året. De årliga lönejusteringar som dessa referensbanker gjort skulle viktas i förhållande till

antalet anställda vid varje bank. Om metoden ledde till en nominell minskning av lönerna hade ECB-rådet möjlighet att frångå den. I sitt meddelande av den 14 juli 1999 till personalen preciserade Noyer att för det fall uppgifter för innevarande år ”inte var tillgängliga” skulle föregående års uppgifter komma att användas.

- 6 Genom skrivelse av den 11 juli 2001 informerade Noyer de anställda och ECB:s personalkommitté om att ECB-rådet fastställt justeringen av lönerna för år 2001 till 2,2 procent med verkan från och med den 1 juli 2001 (nedan kallad 2001 års lönejustering).
- 7 Den 13 juli 2001 översände den behöriga avdelningen inom ECB de aktuella lönebeskeden till sökandena. Av dessa lönebesked framgår att lönerna ökats med 2,2 procent.
- 8 Sökandena begärde omprövning (”administrative review”) av dessa lönebesked, vilken omprövning inte föranledde ändring enligt beslut av den 5 oktober 2001. Sökandena anförde då klagomål (”grievance procedure”), vilka avslogs den 3 januari 2002.

Förfarandet och yrkandena

- 9 Sökandena har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 4 mars 2002, väckt förevarande talan.

10 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara de beslut som ingår i sökandenas lönebesked avseende juli månad 2001 och vari löneökningen för år 2001 begränsas till 2,2 procent,

- förplikta ECB att till sökandena utställa lönebesked för juli 2001 som grundar sig på en årlig löneanpassning på minst 2,7 procent eller på den löneanpassning som förstainstansrätten förordnar om i förevarande mål,

- förplikta ECB att till sökandena utbetala skillnaden mellan den lön som skall fastställas enligt ovanstående yrkande och den lön som faktiskt har utbetalats,

- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

11 Svaranden har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan,

- meddela beslut om rättegångskostnaderna.

Talan om ogiltigförklaring

- 12 Sökandena har åberopat två grunder. Den första grunden avser att ECB har underlåtit att samråda med personalkommittén beträffande 2001 års justering av lönerna och den andra att ECB har åsidosatt artikel 13 i anställningsvillkoren genom den tillämpning av beräkningsmetoden som gjorts detta år.

- 13 Förstainstansrätten skall således ta ställning till två invändningar om rättsstridighet beträffande den rättsliga grunden för de individuella beslut som de aktuella lönebeskeden innehåller. Invändningarna i den första grunden avser förfarandet för att fastställa 2001 års lönejustering och i den andra grunden den använda beräkningsmetoden. Eftersom det föreligger ett direkt rättsligt samband mellan dessa allmänna åtgärder å ena sidan och de individuella besluten i lönebeskeden å andra sidan kan invändningarna upptas till prövning. I de rättsakter som talan riktas mot i förevarande fall tillämpade ECB för första gången beräkningsmetoden för att justera 2001 års löner med 2,2 procent.

Underlåtenheten att samråda med personalkommittén beträffande 2001 års lönejustering

Parternas argument

- 14 Sökandena anser att ECB enligt artiklarna 45 och 46 i anställningsvillkoren var skyldig att samråda med personalkommittén såväl innan beräkningsmetoden antogs år 1999 som innan 2001 års lönejustering fastställdes. Det är utifrån denna lönejustering som sökandenas löner har beräknats.

- 15 Enligt sökandena utgör 2001 års lönejustering en fråga som hänger samman med lönen, i den mening som avses i artiklarna 45 och 46 i anställningsvillkoren, vilken personalkommittén har rätt till samråd om. Sökandena har dessutom bestridit att 2001 års lönejustering endast utgjorde en tillämpning av beräkningsmetoden. Det förelåg nämligen ett verkligt behov av att samråda med ECB:s personal genom dess personalkommitté innan beslutet om justeringen fattades.
- 16 Svaranden har bestridit att den enligt artiklarna 45 och 46 i anställningsvillkoren är skyldig att samråda med personalkommittén innan varje tillämpning av beräkningsmetoden, det vill säga att ECB var skyldig att göra så i förevarande fall före 2001 års lönejustering.
- 17 Det faktum att justeringen av lönerna sammanhänger med lönerna, till vilka det hänvisas i artiklarna 45 och 46 i anställningsvillkoren, innebär enligt ECB inte att detta samråd är obligatoriskt. Det följer däremot av ordalydelsen i dessa bestämmelser att ”därmed sammanhängande frågor” (”related matters”) som omnämns i artikel 46 i anställningsvillkoren avser anställningsvillkoren och de bestämmelser som är tillämpliga i personalfrågor. Följaktligen avser dessa ”därmed sammanhängande frågor” (”related matters”) endast lagstiftningsåtgärder.
- 18 Denna tolkning stöds av bestämmelsernas syfte. Samrådsskyldigheten motiveras av att lagstiftaren i fråga om allmänna bestämmelser har ett stort utrymme för skönsässig bedömning. Till skillnad från vad sökandena har anfört ger beräkningsmetoden inte utrymme för någon bedömning och kräver inte heller någon tolkning. Enligt beräkningsmetoden är ECB nämligen bunden av de statistiska uppgifter som lämnats av referensbankerna och gör endast en matematisk tillämpning av beräkningsmetoden.

Förstainstansrättens bedömning

- 19 Förstainstansrätten skall pröva huruvida ECB, såsom sökandena anført, var skyldig att samråda med personalkommittén enligt artiklarna 45 och 46 i anställningsvillkoren inte bara innan beräkningsmetoden antogs år 1999 utan också innan 2001 års lönejustering fastställdes i enlighet med denna metod eller om ett sådant samråd angående lönejusteringen inte var obligatoriskt i enlighet med vad svaranden anført.

— Tolkning av artikel 46 i anställningsvillkoren

- 20 Enligt artikel 46 i anställningsvillkoren skall personalkommittén höras ”innan ändringar av anställningsvillkoren, personalföreskrifterna eller därmed sammanhängande frågor, såsom de definieras i punkt 45 [i dessa anställningsvillkor] får ske”. Bland dessa frågor återfinns lönefrågor.
- 21 Det framgår för det första av lagstiftarens ordval att artikel 46 i anställningsvillkoren inte begränsar skyldigheten att samråda med personalkommittén till att gälla endast vid ändringar av ”lagstiftningsåtgärder”, vilket svaranden gjort gällande. I artikel 46 föreskrivs i stället en sådan skyldighet för samtliga åtgärder som utöver de arbetsrättsliga bestämmelserna som sådana gäller ”frågor” avseende dessa regler och som sammanhänger med ett av de ämnesområden som avses i artikel 45 i anställningsvillkoren, till exempel personalens löner.

- 22 Sålös svaranden med fog har påpekät följer det av en systematisk och teleologisk tolkning av artikel 46 i anställningsvillkoren att omfattningen av samrådsskyldigheten är begränsad till att gälla ändring av rättsakter med allmän giltighet. Det följer nämligen av artikel 45 i anställningsvillkoren att personalkommittén inrättats för att "företräda samtliga anställdas allmänna intressen".
- 23 I detta sammanhang skall även det faktum beaktas att samrådet med personalkommittén endast medför en rätt att yttra sig. Det rör sig följaktligen om en mindre långtgående form av deltagande i beslutsfattandet, eftersom den inte medför någon som helst skyldighet för administrationen att följa de synpunkter som personalkommittén anført under samrådsförfarandet. Administrationen skall dock samråda med personalkommittén varje gång detta kan påverka innehållet i den rättsakt som är under antagande, vid risk att annars äventyra samrådsskyldighetens ändamålsenliga verkan (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 6 mars 2001 i mål T-192/99, Dunnett m.fl. mot EIB, REG 2001, s. II-813, punkt 90).
- 24 Omfattningen av skyldigheten att samråda med personalkommittén, såsom den inrättats av lagstiftaren, skall bedömas mot bakgrund av dess syften. Samrådet syftar dels till att, via en personalkommitté som företräder personalens gemensamma intressen, ge all personal möjlighet att yttra sig innan rättsakter med allmän giltighet som berör dem antas eller ändras. Dels ligger det i såväl samtliga anställdas som administrationens intresse att denna skyldighet efterlevs, eftersom det därigenom kan undvikas att varje anställd genom ett individuellt administrativt förfarande påpekar eventuella misstag. Ett sådant samråd som till sin natur kan förebygga att en rad individuella klagomål anføres beträffande samma invändning tillgodoser även principen om god förvaltningssed.

— Tillämpning i förevarande fall

- 25 I förevarande fall utgjorde 2001 års lönejustering en rättsakt med allmän giltighet som berörde samtliga ECB-anställdas löner. Enligt den uttryckliga lydelsen av artikel 45 i anställningsvillkoren är emellertid lönen ett av de ämnesområden där personalkommittén inrättats för att tillvarata samtliga anställdas allmänna intressen. Den rörde således en fråga avseende personalföreskrifterna inom ECB i den mening som avses i artikel 46 i anställningsvillkoren, i vilken anges skyldigheten att först samråda med nämnda kommitté.
- 26 Förstainstansrätten konstaterar därefter att 2001 års lönejustering innebar en ändring av lönerna för hela ECB:s personal, eftersom den medförde en ändring av lönenivån för samtliga anställda.
- 27 Det är härvid utan fog som svaranden har anfört att de bestämmelser som var tillämpliga på en sådan ändring, vid 2001 års lönejustering, i mycket stor utsträckning förutbestämde av beräkningsmetoden med följd att det inte krävdes något samråd för varje tillämpning av nämnda beräkningsmetod.
- 28 Med hänsyn till syftet bakom den samrådsskyldighet som föreskrivs i artikel 46 i anställningsvillkoren (se ovan punkterna 23 och 24) har personalen, företrädd av personalkommittén, ett intresse av att höras innan varje allmän tillämpning av metoden för att säkerställa att ingen felaktighet som kan skada personalens intressen i fråga om lön uppstår, oavsett om det rör sig om ett fel vid beaktandet av relevanta uppgifter som skall läggas till grund för beräkningen eller om ett rent räknefel.

- 29 Svaranden har på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen medgett att den årliga tillämpningen av beräkningsmetoden inte enbart består av en matematisk beräkning. Det framgår nämligen av de statistiska uppgifter som referensbankerna inkommit med att det för vissa av dem inte fanns några uppgifter tillgängliga beträffande det belopp som den under året gjorda lönejusteringen uppgått till. I sådana fall tillämpades olika statistiska metoder för att beräkna justeringsbeloppet. Följaktligen ställde tillämpningen av beräkningsmetoden i viss utsträckning krav på ett föregående val av de statistiska uppgifter som skulle användas. Detta val har kunnat påverka tillämpningens resultat.
- 30 Till skillnad från vad ECB har anfört vid förhandlingen sker den kontroll som i detta hänseende görs av ledamöterna i ECB-rådet, och som förvisso är viktig, i ett annat sammanhang. Denna kontroll avser endast detta organs egen behörighet och egna målsättningar och kan inte ersätta personalkommitténs kontroll då personalkommittén företräder hela personalens intressen.
- 31 Det kan under sådana omständigheter inte uteslutas att samrådet med personalkommittén skulle ha kunnat påverka innehållet i 2001 års lönejustering.
- 32 Av dessa skäl skall artikel 46 i anställningsvillkoren tolkas till förmån för sitt bakomliggande syfte, det vill säga att personalrepresentanterna, genom en rådgivande roll, tar del i skyddet av personalens intressen, särskilt på löneområdet.
- 33 Talan skall följaktligen vinna bifall på den grunden att samråd inte ägt rum med personalkommittén beträffande 2001 års lönejustering. Det är härvid inte nödvändigt att fastställa huruvida samråd med personalkommittén skett i tillräcklig utsträckning då beräkningsmetoden antogs år 1999.

- 34 Förstainstansrätten anser det emellertid lämpligt att inom ramen för sin prövningsrätt och i intresset av en god rättskipning pröva huruvida den andra grunden om åsidosättande av artikel 13 i anställningsvillkoren är befogad.

Åsidosättande av artikel 13 i anställningsvillkoren

Parternas argument

- 35 Sökandena anser att den beräkningsmetod som använts för att fastställa 2001 års lönejustering strider mot artikel 13 i anställningsvillkoren. Enligt sökandena följer det av tolkningen av denna bestämmelse att justeringen av lönerna inte kan ske i förhållande till den genomsnittliga löneutvecklingen hos referensbankerna, på så sätt som föreskrivs i beräkningsmetoden, utan i stället skall fastställas utifrån ökningen av levnadsomkostnaderna vid ECB:s säte i Frankfurt am Main (Tyskland) eller mer allmänt i delstaten Hessen (Tyskland).
- 36 Eftersom det inte föreskrivs några kriterier för justering av lönerna i artikel 13 i anställningsvillkoren skall i stället motsvarande bestämmelser i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), nämligen artiklarna 64 och 65, tillämpas med stöd av artikel 9 c i anställningsvillkoren.
- 37 Sökandena har anfört att det i artikel 64 första stycket i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att ”[e]n tjänstemans lön skall ... korrigeras med en koefficient som är över, under eller lika med 100 procent beroende på levnadskostnaderna på de olika anställningsorterna”. Således skall justeringen av lönerna vid ECB, precis

som den korrigeringskoefficient som föreskrivs i denna bestämmelse för lönerna, beakta ett prisindex för en viss geografisk region, vissa socialpolitiska och ekonomiska aspekter samt behovet av att rekrytera tjänstemän.

- 38 Denna tolkning bekräftas av ordalydelsen i artikel 13 i anställningsvillkoren (allmän justering av lönen). Av denna artikel följer att lönerna för ECB:s anställda skall anpassas efter en viss storlek ("an eine gegebene Größe"). Denna anpassning skall dessutom tillämpas på all personal och får inte vara följden av en enda parameter som fritt kan bestämmas mellan parterna i anställningsavtalet, utan skall fastställas med hänvisning till ett objektiva kriterium, nämligen de kriterier som omnämns i föregående punkt.
- 39 Sökandena anser att deras tolkning av artikel 13 i anställningsvillkoren bekräftas av syftet med denna bestämmelse som är att vidmakthålla ECB:s förmåga att dra till sig högt kvalificerad personal. Detta syfte skulle motverkas om justeringen av lönerna vore lägre än utvecklingen av levnadsomkostnaderna. Av dessa justeringar skulle i sådant fall följa en reell minskning av köpkraften för ECB:s anställda.
- 40 Följaktligen skall artikel 13 i anställningsvillkoren tolkas så att den i varje fall föreskriver en bibehållen köpkraft för ECB:s personal.
- 41 Levnadsomkostnaderna och därmed köpkraften är emellertid lokala fenomen, eftersom ECB:s anställda lever vid ECB:s säte i Frankfurt am Main eller i dess omgivningar, det vill säga i delstaten Hessen. Endast en av referensbankerna har sitt säte i Frankfurt am Main, nämligen den tyska centralbanken. Löneutvecklingen i denna bank motsvarar inte heller nödvändigtvis ökningen av levnadsomkostnaderna i delstaten Hessen.

- 42 Sökandena har vidare anfört att levnadsomkostnaderna i delstaten Hessen har ökat med ungefär 2,7 procent mellan juni 2000 och juni 2001. Därför är 2001 års lönejustering vid ECB lägre än ökningen av levnadsomkostnaderna och motsvarar en reell minskning av köpkraften för de anställda.
- 43 I sin replik har sökandena dessutom gjort gällande att det faktum att levnadsomkostnaderna i Frankfurt am Main inte beaktats medför en diskriminering av ECB:s personal beroende på om de tjänstgör i Frankfurt am Main eller i Washington. Sökandena menar att ECB, till skillnad från vad som föreskrivs i beräkningsmetoden, beaktar utvecklingen av köpkraften i fråga om lönerna för den personal som tjänstgör i Washington.
- 44 Svaranden har förkastat dessa argument.

Förstainstansrättens bedömning

- 45 Förstainstansrätten skall pröva huruvida lönejusteringen enligt artikel 13 i anställningsvillkoren kunde göras utifrån den genomsnittliga löneutvecklingen hos referensbankerna, såsom föreskrivs i beräkningsmetoden, eller om justeringen, såsom sökandena anfört, skulle fastställas i förhållande till ökningen av levnadsomkostnaderna vid ECB:s säte i Frankfurt am Main i delstaten Hessen.
- 46 Det skall inledningsvis erinras om att ECB-rådet enligt artikel 13 i anställningsvillkoren på förslag av direktionen antar en allmän justering av lönen med verkan från den 1 juli varje år.

- 47 I artikel 13 i anställningsvillkoren föreskrivs, såsom svaranden med fog har påpekat, således inga kriterier för genomförandet av lönejusteringen. Det föreskrivs inte heller att denna justering skall beakta utvecklingen av levnadsomkostnaderna i delstaten Hessen eller i Frankfurt am Main.
- 48 Artikel 13 i anställningsvillkoren ger således ECB-rådet ett stort bedömningsutrymme vars utövande förstainstansrätten kan underkänna endast om det föreligger ett uppenbart fel eller maktmissbruk (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 7 december 1995 i de förenade målen T-544/93 och T-566/93, Abello m.fl. mot kommissionen, REGP 1995, s. I-A-271 och s. II-815, punkt 56).
- 49 Genom att i beräkningsmetoden föreskriva att lönejusteringen skall ske i förhållande till den genomsnittliga löneutvecklingen hos referensbankerna har ECB-rådet emellertid infört kriterier som objektivt kan motiveras och vars lämplighet inte kan ifrågasättas av gemenskapsdomstolarna. Förstainstansrätten erinrar om att ECBS enligt artikel 107.1 EG skall bestå av de nationella centralbankerna och ECB samt att BIS huvudsakliga syfte enligt artikel 3 i BIS stadga av den 20 januari 1930 i dess lydelse av den 8 januari 2001 är att säkerställa samarbetet mellan de nationella centralbankerna.
- 50 Till skillnad från vad sökandena har anfört (se ovan punkt 36) skall artiklarna 64 och 65 i tjänsteföreskrifterna inte tillämpas subsidiärt trots att det i artikel 13 i anställningsvillkoren inte föreskrivs några kriterier för att justera lönerna. I sådana situationer skall enligt artikel 9 c i anställningsvillkoren allmänna rättsprinciper som är gemensamma för medlemsstaterna, gemenskapsrättens allmänna principer och bestämmelserna i förordningar och direktiv om socialpolitik som riktas till medlemsstaterna äga tillämpning. Sökandena har emellertid inte ens påstått att artiklarna 64 och 65 i tjänsteföreskrifterna omfattas av någon av de kategorier som nämns i artikel 9 c i anställningsvillkoren.

- 51 Även om tillämpning skulle ske av artiklarna 64 och 65 i tjänsteföreskrifterna för att tolka artikel 13 i anställningsvillkoren erinrar förstainstansrätten om att syftet med tjänsteföreskrifterna i fråga om tjänstemännens löner är att, i enlighet med likabehandlingsprincipen, garantera alla tjänstemän samma köpkraft oavsett tjänstgöringsort (domen i det ovan i punkt 48 nämnda målet *Abello m.fl. mot kommissionen*). Till skillnad från de gemenskapsinstitutioner och organ som omfattas av tjänsteföreskrifterna tjänstgör vid dags dato i stort sett samtliga ECB:s anställda vid institutionens säte i Frankfurt am Main.
- 52 Beräkningsmetoden beaktar vidare i viss utsträckning såsom svaranden med fog har påpekat kriteriet om levnadsomkostnadernas utveckling även om detta sker i större geografisk skala eller på ett mera indirekt sätt genom beaktande av referensbankernas lönejusteringar.
- 53 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den grunden att artikel 13 i anställningsvillkoren åsidosatts. Det saknas härvid skäl att bedöma parternas argument om valet av grundläggande uppgifter om levnadsomkostnadsutvecklingen i delstaten Hessen.
- 54 I den mån sökandena i sin första grund har anfört att ECB särbehandlar anställda som tjänstgör i Washington — där det finns ett kontor med tre fast anställda — i förhållande till dem som tjänstgör vid sätet erinrar förstainstansrätten om att nya grunder enligt artikel 48.2 i förstainstansrättens rättegångsregler inte får åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. Eftersom sökandena inte ens har anfört att de, då de åberopade åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen,

grundade sig på rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit under förfarandet skall denna grund avvisas.

Övriga yrkanden

- 55 I sina andra och tredje yrkanden (se ovan punkt 10) begär sökandena att förstainstansrätten skall förplikta svaranden att dels utställa lönebesked för juli 2001 till sökandena som grundar sig på en årlig löneanpassning på minst 2,7 procent eller på den löneanpassning som förstainstansrätten förordnar om i förevarande mål, dels till sökandena utbetala skillnaden mellan den lön som skall fastställas enligt det andra yrkandet och den lön som faktiskt har utbetalats.
- 56 Det framgår härvid av artikel 42 andra stycket i anställningsvillkoren att förstainstansrättens behörighet vid tvister mellan ECB och sina anställda endast omfattar prövning av åtgärdens eller beslutets lagenlighet, såvida inte tvisten är av ekonomisk natur då förstainstansrätten har full prövningsrätt. Det ankommer emellertid inte på förstainstansrätten att fastställa omständigheter eller rikta förelägganden till ECB (förstainstansrättens beslut av den 24 oktober 2000 i mål T-27/00, ECB:s personalkommitté m.fl. mot ECB, REGP 2000, s. I-A-217 och s. II-987, punkt 37, och beslut av ordföranden på förstainstansrättens tredje avdelning av den 28 juni 2001 i mål T-20/01, Cerafogli m.fl. mot ECB, REGP 2001, s. I-A-147 och s. II-647, punkterna 80 och 81, och förstainstansrättens dom av den 18 oktober 2001 i mål T-333/99, X mot ECB, REGP 2001, s. II-3021, punkt 48).

- 57 Även om yrkandena i förevarande mål formulerats som en begäran om att förstainstansrätten skall rikta föreläggande till svaranden kan de även tolkas så att sökandena yrkar att förstainstansrätten med stöd av sin fulla prövningsrätt skall förplikta svaranden att till sökandena utbetala de belopp som följer av den bedömning rätten gjort vid analysen av talan om ogiltigförklaring.
- 58 Eftersom talan inte kan vinna bifall på den andra grunden om att själva metoden är rättsstridig skall även förevarande yrkanden ogillas.
- 59 Med hänsyn till vad som ovan anförts och eftersom ECB har underlåtit att samråda med personalkommittén då 2001 års lönejustering antogs skall de beslut som ingår i de lönebesked som tillställts sökandena för juli månad år 2001 ogiltigförklaras i den mån justeringen däri tillämpas.

Rättegångskostnader

- 60 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökandena har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom svaranden har tappat målet, skall sökandenas yrkande bifallas.

På dessa grunder, beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande dom:

- 1) De beslut som ingår i de lönebesked som tillställts sökandena, som är anställda vid Europeiska centralbanken (ECB), den 13 juli 2001 ogiltigförklaras, eftersom ECB har underlåtit att samråda med personalkommittén då 2001 års lönejustering antogs.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska centralbanken skall ersätta rättegångskostnaderna.

Azizi

Jaeger

Forwood

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 november 2003.

H. Jung

J. Azizi

Justitisekreterare

Ordförande